

DECIZIE

25 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Sîrbu Lilia și de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele părților vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Cojan Constantin xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.01.2015 – 29.09.2017;

Instanța de apel: 04.04.2018 – 18.06.2019;

Instanța de recurs: 09.08.2019 – 28.01.2020,

Instanța de apel: 14.05.2020 – 22.12.2021;

Instanța de recurs: 18.03.2022 – 25.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 septembrie 2017, Cojan Constantin a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Cojan Constantin a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzută de art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

De asemenea, au fost recalificate acțiunile lui Cojan Constantin din infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(4) Cod penal în cea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa aplicată lui Cojan Constantin, fiindu-i stabilită o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru a fost admisă în principiu, cu încasarea de la Cojan Constantin în beneficiul părții vătămate Iarovoi Dumitru suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru în partea prejudiciului material și moral, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, de către organul de urmărire penală Cojan Constantin, este învinuit în aceea că el, la 05.10.2014, aproximativ la ora

04:00, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, aflându-se pe bd. Victoriei din or. Cahul, aflându-se în locul public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o lipsă de respect față de societate cu obrăznicie deosebită, au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului lui Iarovoi Dumitru și lui Budac Denis, pricinuindu-i leziuni corporale. Lui Iarovoi Dumitru i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.398/D din 15.10.2014, excoriații și echimoze pe cap și față, excoriații în regiunea cotului drept și genunchiului drept care au fost produse la acțiuni traumatice a unui(or) obiect(e) contondent(e) dur(e), se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile lui Cojan Constantin de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi „huliganism, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșită de două sau mai multe persoane”.

Tot, el, continuând acțiunile sale criminale, la 05.10.2014, aproximativ la ora 04:00, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, aflându-se pe bd. Victoriei din or. Cahul, cu scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat, iau aplicat lui Budac Denis lovituri cu picioarele și mâinile, pe diferite părți ale corpului, provocându-i astfel, conform raportului de expertiză medico - legală nr.2642/D din 15.10.2014, fractura mandibulei la nivelul unghiului mandibular pe dreapta, plagă pe cap, echimoză și excoriații pe față, care au fost produse prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu, în comun, se califică ca vătămare medie.

Acțiunile lui Cojan Constantin de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic în baza art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, conform indicilor calificativi „vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime”.

Tot, el, continuând acțiunile sale criminale, la 05.10.2014, aproximativ la ora 04:00, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, aflându-se pe bd. Victoriei din or. Cahul, urmărind scopul de a sustragere bunurile altei persoane, în mod deschis au sustras de la Iarovoi Dumitru bani în suma de 460 lei, telefonul mobil de model „Lenovo S 650” la prețul de 4 500 lei; în total bani în sumă de 4 960 lei, de la Budac Denis, bani în suma de 21 000 lei, 1 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a R.M. constituia un Euro 18,57 lei, adică suma de 18 570 lei, telefonul mobil de model „Iphone 5” la prețul de 10 000 lei, iar în total 49 570 lei. Prin acțiunile sale infracționale Cojan Constantin a sustras deschis de la părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru bunuri materiale și mijloace bănești în suma de 54 530 lei - săvârșite în proporții mari.

Acțiunile lui Cojan Constantin de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic în baza art.187 alin.(4) Cod penal, conform indicilor calificativi „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, săvârșite în proporții mari”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Cojan Constantin întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, individualizată prin „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojan Constantin să fie recunoscut vinovat de săvârșirea faptelor imputate, iar în baza art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă, prin

cumul parțial al pedepselor aplicate, cu închisoarea de 7 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și cu amendă în mărime de 500 unități convenționale. Totodată, să fie încasat de la Cojan Constantin în beneficiul lui Budac Denis - prejudiciul material în sumă de 49 570 lei și prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei, iar în beneficiul lui Iarovoi Dumitru - prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a invocat că, instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate în respectiva cauză penală, or, ansamblul de probe demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului în cele incriminate prin rechizitoriu.

De asemenea, acuzarea a susținut că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului urmează să ia în calcul faptul că, inculpatul nu recunoaște vina de săvârșirea faptelor imputate, nu există circumstanțe atenuante din care considerente urmează a fi stabilită pedeapsa privativă de libertate.

3.1. Părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru, au contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojan Constantin să fie condamnat în baza art.287 alin.(2) Cod penal și art.152 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale mai aspre conform sancțiunilor articolelor respective și cu admiterea integrală a acțiunii civile depuse.

La fel ca și procurorul, părțile vătămate au indicat că vinovăția inculpatului în cele imputate de către organul de urmărire penală a fost demonstrată pe deplin de probele administrate în respectiva cauză penală.

În partea ce ține de acțiunea civilă depusă de către părțile vătămate, aceștia au indicat că, aceasta a fost una întemeiată și urma a fi admisă în partea ce ține de partea vătămată Budac Denis - integral, suma prejudiciului material fiind de 49 570 lei și prejudiciului moral 100 000 lei, iar în privința părții vătămate Iarovoi Dumitru - parțial numai în partea prejudiciului moral de 50 000 lei, deoarece prejudiciul material în suma de 4 960 lei cauzat părții vătămate Iarovoi Dumitru a fost restituit benevol de către inculpat. Totodată, din contul inculpatului Cojan Constantin în beneficiul părților vătămate, de către prima instanță urmau a fi încasate și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 13 650 lei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2019, apelurile declarate au fost respinse, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței.

5. Procurorul, în temeiul prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Code de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor, acuzarea a invocat că instanța de apel a pronunțat o decizie contradictorie și nemotivată care nu poate fi menținută de către instanța de recurs.

Acuzarea susține că, instanțele de fond au omis să descrie fapta constatată pe capătul de învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal.

De asemenea, procurorul atrage atenția asupra faptului că, instanțele de fond în partea dispozitivă indică în contradictoriu că acțiunea civilă se admite în principiu și dispune încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar restul acțiunii civile se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța civilă.

5.1. Părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru, în temeiul prevederilor art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, au contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În motivarea cerințelor au invocat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că cumulul de probe demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului în cele imputate.

De asemenea, recurenții au apreciat că instanța de apel nefondat a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2020, au fost admise recursurile, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că decizia instanței de apel, conform art.417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiturile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În pofida acestor prescripții legale, instanța de apel a menținut sentința în cauză fără a interveni, însă omite să ia în calcul faptul că prima instanță recalifică acțiunile inculpatului de la alin.(4) la alin.(2) al art.187 Cod penal, însă nu stabilește fapta, doar o transcrie din rechizitoriu.

Așadar, instanța de apel fiind o continuare a examinării fondului, urma să repara eroarea comisă de către prima instanță, însă nici la etapa apelului, instanța de apel în partea descriptivă nu a constatat și descris faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii acestora, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) Cod penal.

Instanța de recurs a mai reținut că, decizia atacată prezintă și deficiențe sub aspectul motivării, deoarece instanța nepronunțându-se sau pronunțându-se superficial asupra motivelor invocate în apeluri, a făcut o motivare haotică, fără o argumentare concretă.

Așadar, prima instanță contradictoriu pe de o parte admite acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru în principiu și dispune încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Iarovoi Dumitru a prejudiciului moral, iar ulterior dispune admiterea în principiu a aceleiași acțiunii civile în partea prejudiciului material și moral urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

Totodată, instanța de apel a menținut sentința contradictorie în cauză și fără a da un răspuns clar și întemeiat alegațiilor părților vătămate, respinge cererile de apel declarate de către părțile vătămate Denis Budac și Dumitru Iarovoi, or, instanța este obligată să dea răspuns la toate argumentele părților, fapt ce demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului.

În final, instanța de recurs a apreciat că, instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor art.art.100, 101, 394, 414-419 Cod de procedură penală, iar aceste abateri se cuprind în prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2021, apelul declarat de părțile vătămate a fost respins, ca nefondat. Iar, apelul declarat de procuror a fost admis, casată parțial sentința, din alte motive, inclusiv din oficiu, în partea condamnării în baza art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal și în latura civilă, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prim instanță prin care, a fost achitat Cojan Constantin învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzut de art.187 alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Nu s-a pronunțat asupra acțiunii civile înaintată de către părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

7.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că audiind părțile, verificând probele administrate la urmărirea penală, care au fost cercetate în prima instanță, consideră, că la pronunțarea sentinței, prima instanță parțial a ținut cont de prevederile art.art.101 alin.(1), 384 alin.(3), 385 alin.(1) Cod de procedură penală.

Prevederile normelor procesuale-penale menționate, de către prima instanță au fost respectate întocmai doar la pronunțarea soluției de achitare a inculpatului Cojan Constantin

pe capătul de acuzare privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.287 alin.(2) lit. b), 152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

Cât privește soluția privind recalificarea acțiunilor inculpatului și pronunțarea sentinței de condamnare a acestuia în baza art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, prima instanță nu a dat o apreciere corectă prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării, or, instanța de apel a reținut că totalitatea de probe administrate de instanța de fond și verificate în apel, urmau a fi apreciate, cu respectarea prevederilor art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Discutând argumentele apelului declarat de către procuror, instanța de apel le-a admis în principiu din alte motive, inclusiv din oficiu.

Instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat că materialele dosarului nu demonstrează săvârșirea de către Cojan Constantin a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că totalitatea probelor prezentate de partea acuzării sunt insuficiente pentru a recunoaște faptul, că vina inculpatului Cojan Constantin în săvârșirea huliganismului a fost dovedită. Probele prezentate de procuror fără îndoială confirmă faptul, că Cojan Constantin a aplicat lovituri lui Budac Denis și Iarovoi Dumitru, însă acest incident nu a avut loc în fața clubului de noapte „Insomnia” care se află pe strada bl. Victoriei, mun. Cahul, dar conform înregistrărilor video care au fost vizionate în procesul de examinare a apelurilor, se constată faptul că incidentul a avut loc pe str. M. Eminescu, mun. Cahul, faptul dat fiind confirmat și de declarațiilor date de către părțile vătămate. Acest fapt nu este negat de însuși Cojan Constantin care a declarat că a aplicat lovituri părților vătămate însă nu în fața clubului de noapte „Insomnia”, dar la intersecția str. M. Eminescu, ultimul nu a participat la acțiunile care a avut loc în fața „Insomniei” deoarece el nu se afla la acel moment în clubul de noapte nominalizat.

Subsecvent, instanța de apel a considerat relevante declarațiile apărătorului Ignat Dumitran în interesele lui Cojan Constantin precum că nu au fost elucidate toate circumstanțele posibile, astfel fiind neglijat scopul urmării penale prevăzut de art.1 alin.(2) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat că, orice acuzație adusă persoanei trebuie să fie clară, concretă și să se bazeze pe probe, situație ce nu se desprinde în cazul inculpatului Cojan Constantin învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

La caz, instanța de apel a menționat că, concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatului, din motiv că nu s-a constatat că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, se bazează pe cercetarea tuturor probelor administrate în cauza penală, și care au fost cercetate suplimentar în apel și apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborarea lor.

De asemenea, a reținut că prima instanță corect a conchis că probele anexate la dosar sunt insuficiente pentru a constata faptul că, vinovăția inculpatului Cojan Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal, a fost dovedită.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal este dovedită deoarece „ ..părțile vătămate Iarovoi Dumitru și Budac Denis de asemenea, au declarat că inculpatul Cojan Constantin a participat împreună cu alte persoane la acțiunile de huliganism comise în privința lor, atât la intrarea în barul „Insomnia”, cât și în afara barului”.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a conchis și necesitatea achitării inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

Într-adevăr, conform raportului de constatare medico-legală nr.2642/D din 17.10.2014, la Budac Denis s-a constatat fractura mandibulei la nivelul unghiului mandibular pe dreapta, plagă pe cap, echimoză și excoriații pe față. Aceste leziuni corporale au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur.

Instanța de apel a reținut că, probele anexate la dosar și cercetate suplimentar în instanță, în special înregistrarea video anexată la materialele dosarului, denotă faptul că cel puțin două persoane i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele lui Budac Denis. Însă, nu există probe din care să rezulte că a fost stabilit cine anume a aplicat acea lovitură - ce a cauzat fractura mandibulei, nu a fost confirmat faptul că anume Cojan Constantin a aplicat această lovitură.

Drept urmare, instanța de apel constată legalitatea soluției instanței de fond în partea achitării lui Cojan Constantin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, evident că inculpatul nu poate fi condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, în condițiile în care învinuirea i se aduce că această faptă ar fi fost comisă pe str. bl. Victoriei din or. Cahul, lângă clubul de noapte „Insomnia”.

Astfel, se reține la speță ca fiind corectă concluzia primei instanțe prin care s-a indicat că, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

În consecință, cele indicate, în ansamblu au dus la achitarea inculpatului, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.152 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a notat că orice acuzație adusă persoanei trebuie să fie clară, concretă și să se bazeze pe probe, situație ce nu se desprinde în cazul inculpatului Cojan Constantin învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2), lit. e) și f) Cod penal.

Este de notat că în rechizitoriu faptele inculpatului au fost încadrate în baza art.152 alin.(2) lit. e), f) și art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, iar, în cursul examinării cauzei, s-a stabilit cu certitudine că fapta prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal nu a fost săvârșită de inculpat, iar învinuirea adusă art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii.

Subsecvent, cele menționate denotă netemeinicia argumentului părții acuzării și a părților vătămate precum că materialele dosarului demonstrează că la caz, a fost probată săvârșirea de către Cojan Constantin și a infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e), f) și art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a notat că potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art.384-397 Cod de procedură penală, să fie expusă în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

Astfel, potrivit actului de învinuire înaintat de acuzatorul de stat, instanța de apel atestă că lui Cojan Constantin i se impută comiterea infracțiunii de jaf la data de 05 octombrie 2014, aproximativ ora 04:00 și anume aflându-se pe bl. Victoriei, din or. Cahul, lângă clubul de noapte „Insomnia” în mod deschis a sustras de la părțile vătămate Iarovoii Dumitru și Budac Denis, bunuri materiale și mijloace bănești în sumă totală de 54 530 lei.

Contrar celor indicate în rechizitoriu de către procuror, instanța de apel a constatat că infracțiunea de jaf imputată lui Cojan Constantin a fost comisă în cu totul altă parte decât bl. Victoriei, din or. Cahul, lângă clubul de noapte „Insomnia” și anume pe str. Mihai Eminescu, mun. Cahul, însuși Cojan Constantin a declarat că a aplicat lovituri părților vătămate însă nu în fața clubului de noapte „Insomnia”, dar la intersecția str. M. Eminescu, ultimul nu a participat la acțiunile care a avut loc în fața clubului de noapte „Insomniei”

deoarece el nu se afla la acel moment în clubul de noapte nominalizat.

Mai mult, veridicitatea declarațiilor date de inculpatul Cojan Constantin se confirmă prin proba video unde este filmat incidentul de pe str. Mihai Eminescu, mun. Cahul.

La caz, instanța de apel a stabilit că circumstanțele indicate, prima instanță urma să le coroboreze, în procesul aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv cu declarațiile date de părțile vătămate, martorilor audiați și materialului probator anexat, fapt care a fost omis, astfel consideră că eronat fiind emisă sentința de condamnare a inculpatului Cojan Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal.

Rezumând cele sus expuse și având în vedere și temeiurile care au fost elucidate de către instanța de apel la examinarea apelului procurorului ce ține de învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că în privința lui Cojan Constantin urmează a fi pronunțată o sentință de achitare și referitor la acuzarea adusă inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) Cod penal - pe temeiul că fapta nu întrunește elementele constitutive a infracțiunii.

Cât privește apelul înaintat de părțile vătămate Iarovoi Dumitru și Budac Denis asupra sentinței emise de prima instanță, instanța de apel la respins din motivele indicate la analiza apelului înaintat de acuzatorul de stat, nefiind necesară repetarea acestora.

În plus, asupra acțiunii civile înaintate de părțile vătămate Iarovoi Dumitru și Budac Denis, instanța de apel nu s-a expus, făcând referire la prevederile art.387 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

8. Procurorul, în temeiul prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia și solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor, acuzarea invocă argumente similare celor din apel. Suplimentar menționează că, instanța de apel făcând concluzia că prin probele administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Cojan Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării. De asemenea, instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod cuvenit declarațiile făcute de către părțile vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru.

De asemenea, acuzarea reține că ambele părți vătămate au confirmat prezența inculpatului la fața locului, adică lângă clubul de noapte Insomnie, amplasat în or. Cahul, și au confirmat faptul că toată lumea care se afla acolo a aplicat lovituri părților vătămate, iar unul din persoanele prezente era și inculpatul Cojan C.

Procurorul menționează că, instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile părților vătămate D. Budac și D. Iarovoi care au confirmat faptul că au fost aplicate mai multe lovituri de către Cojan C. și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, și ele au fost aplicate în diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea feței. Cu atât mai mult, partea vătămată D. Budac în cadrul audierii în instanța de apel a precizat, că inculpatul Cojan Constantin îl lovea în partea de jos a feței și în urma loviturilor s-a ales cu fractura mandibulei. A avut intervenție chirurgicală și i s-a instalat un implant metalic. A concretizat, că cea mai mare durere a simțit-o când Cojan Constantin l-a lovit cu pumnul, până la acel moment mandibula nu era fracturată.

Potrivit învinuirii, cauzarea vătămării corporale medii a avut loc în participație cu

alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, respectiv este nefondat argumentul instanței că nu s-a stabilit cine a aplicat lovituri ce au cauzat fractura mandibulei, or acțiunile tuturor persoanelor care erau prezente la fața locului au avut o intenție unică - a cauza leziunile corporale părții vătămate și în vederea realizării intenției sale au aplicat multiple lovituri, inclusiv și în regiunea feței. Respectiv, și fapta a fost calificată în mod corespunzător, adică în baza art.art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

Concomitent, acuzarea consideră că, este neîntemeiat și argumentul instanței de fond, care a fost susținut și de către instanța de apel, că ".....fiind cert constatat că loviturile lui Cojan C. nu puteau duce la cauzarea leziunilor corporale medii ultimului". În cazul dat, instanțele de judecată și-au asumat atribuțiile expertului medic-legist și au făcut concluzii corespunzătoare contrar prevederilor Codului de procedură penală. Aceste raționamente au fost invocate și în instanța de apel, însă aceste motive au rămas fără răspuns, argumente ce constituie fondul apelului și asupra căruia instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea acuzării, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

În general, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, era imperios de a fi supuse analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar, dar nu parțial, așa cum a procedat în cauza dată instanța de apel.

Ce ține de argumentul instanței de apel că, faptele care au fost incriminate inculpatului, prevăzute de art.art.287 alin.(2) lit. b), 152 alin.(2) lit. e),f), 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal au avut loc nu pe bd. Victoriei în mun. Cahul în fața clubului de noapte «Insomnia», ci pe str. M. Eminescu, mun. Chișinău, acuzarea menționează că, conform actului de învinuire acțiunile descrise au avut loc nu în fața clubului de noapte «insomnia», așa cum au indicat prima instanță și instanța de apel, ci lângă clubul de noapte sus menționat, adică nu departe de acest club, ceea ce și a fost confirmat de către părțile vătămate.

În acest sens, este neîntemeiat și argumentul instanței de apel că, veridicitatea declarațiilor date de inculpatul Cojan Constantin se confirmă prin proba video unde este filmat incidentul de pe str. Mihai Eminescu, mun. Cahul. Nu este clar, cum instanța de apel a făcut astfel de concluzii, or din înregistrarea video nicicum nu rezultă că este anume str. M. Eminescu din mun. Cahul. Astfel, din înregistrarea video rezultă numai că a avut loc maltratarea părților vătămate și sustragerea bunurilor acestora, dar pe ce strada nu este indicată în înregistrare și este numai versiunea părții apărării.

În final, acuzarea reține că instanțele judecătorești au avut o poziție unilaterală și nemotivată și s-au axat mai mult pe declarațiile inculpatului, fără a aprecia toate probele în ansamblu, inclusiv și declarațiile părților vătămate.

8.1. Avocatul Beruceașvili Andrei în numele părților vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru, în temeiul prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia și solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor, avocatul invocă că instanța de apel examinând cauza penală în privința inculpatului Cojan Constantin a ajuns la o concluzie aberantă privind necesitatea achitării inculpatului Cojan Constantin învinuit în baza art.187 alin.(4) Cod penal, pe motiv că în acțiunile lui lipsește latura obiectivă a infracțiunii, întrucât în mun. Cahul, pe bl. Victoriei la ora 04:00 de către Cojan Constantin fapta imputată și prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, nu a fost săvârșită. Instanța de apel în mod abuziv a denaturat din oficiu circumstanțele pentru care inculpatul a fost pus sub învinuire.

Avocatul reține că, instanța de apel excluzând din învinuire sintagma "în zona", în continuare abuziv constată că în realitate inculpatul a comis infracțiunea la intersecția străzii Mihai Eminescu și bd. Victoriei, astfel învinuirea nu s-a confirmat. Avocatul apreciază

concluzia instanței de apel la limita bunului simț, or instanța de apel în afara oricărui dubiu a constatat că într-adevăr inculpatul a comis infracțiunea împotriva părților vătămate, adică ia jefuit, însă nu pe bd. Victoriei, dar la intersecția bd. Victoriei și str. Mihai Eminescu. Avocatul reține faptul că, sintagma "în zona bd. Victoriei din or. Cahul" include și intersecția cu str. Mihai Eminescu, iar această circumstanță nicidecum nu influențează legalitatea învinuirii înaintate inculpatului Cojan Constantin, or, prin prisma prevederilor alin.(1) art.12 Cod penal și art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, învinuirea înaintată inculpatului este clară și descrie toate circumstanțele comiterii infracțiunii.

Avocatul evidențiază că, astfel de acțiuni a instanței de apel constituie o sfidare a principiului legalității procesului penal și au ca scop liberarea cu orice preț de răspundere penală a inculpatului Cojan Constantin. Mai mult, dacă în motivarea soluției instanța de apel a ajuns la concluzia privind lipsa în acțiunile inculpatului a semnelor constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzută de art.187 alin.(2) Cod penal, în dispozitivul acestei decizii, instanța deja îl achită pe inculpat de comitere infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(4) Cod penal.

În acest sens, avocatul menționează că, motivarea soluției adoptate de instanța de apel nu corespunde dispozitivului acestei decizii, or, instanța l-a achitat pe inculpat de comitere infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(4) Cod penal.

De asemenea, avocatul menționează că de către instanța de apel nu a fost dată aprecierea tuturor motivelor invocate în cerere de apel împotriva sentinței.

În final, avocatul a apreciat ca fiind eronate concluziile instanței de apel în parte ce ține de lipsa dovezilor precum că anume din loviturile inculpatului Cojan Constantin i-a fost fracturată mandibula părții vătămate Budac Denis. Or, Budac Denis fiind interogat ca partea vătămată a declarat că anume după lovitura lui Cojan Constantin a simțit durerea în regiunea mandibulei, iar aceste declarații sunt confirmate și prin raportul de expertiza medico - legală și de înregistrările video de la locul faptei.

9. Judecând recursurile ordinare declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În corespundere cu art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din conținutul recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal lărgit constată că, recurenții invocă aceleași temeiuri pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt.

Așadar, în urma lecturării textului deciziei, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate și în acest context ține să menționeze următoarele.

În primul rând, cu referire la achitarea pe capătul de acuzare în baza art.187 alin.(4) Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că, potrivit dispozitivului decizie instanței de apel inculpatul Cojan Constantin a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, însă, în motivarea deciziei instanța de apel a reținut că „... în privința lui Cojan Constantin urmează a fi pronunțată o sentință de achitare și referitor la acuzarea adusă inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) Cod penal - pe temeiul că fapta nu întrunește elementele constitutive a infracțiunii”. Astfel, Colegiul penal lărgit constată incidența temeiul de casare invocat de către acuzare, adică „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Pe de altă parte, verificând criticele expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, inter alia, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul că, principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții descriptive a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra

concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă că, atunci când constată lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, instanța de apel urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat întrunesc sau nu elementele infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin.(2) lit. e), f), 287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că, în partea descriptivă, instanța de apel enumeră cumulul de probe din dosar, însă omite să indice care din ele demonstrează nevinovăția inculpatului Cojan Constantin și care urmează a fi admise, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile părților vătămate Budac Denis și Iarovoii Dumitru cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar poziția părții apărării.

În acest sens, Colegiul penal lărgit evidențiază declarațiile părții vătămate Budac Denis care în cadrul audierii în instanța de apel a precizat că, inculpatul Cojan Constantin îl lovea în partea de jos a feții și în urma loviturilor s-a ales cu fractura mandibulei, a avut intervenție chirurgicală și i s-a instalat un implant metalic. A concretizat că, cea mai mare durere a simțit-o când Cojan Constantin l-a lovit cu pumnul, până la acel moment mandibula nu era fracturată.

Motivarea instanțelor de fond precum că, este cert constatat că loviturile lui Cojan Constantin nu puteau duce la cauzarea leziunilor corporale medii ultimului, sunt incerte și lipsite de un suport probatoriu. Mai mult, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată critica acuzării, în sensul că instanțele de fond prin asemenea concluzii și-au asumat atribuțiile expertului și au făcut concluzii contrar prevederilor Codului de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a interpretat eronat și facturat circumstanțele pentru care inculpatul Cojan Constantin a fost pus sub învinuire. Așadar, instanța de apel în motivare reține că acțiunile prejudiciabile au avut loc în fața clubului de noapte „Insomnia”, însă potrivit actului de învinuire acțiunile au avut loc – pe bd. Victoriei din or. Cahul, lângă clubul de noapte „Insomnia”.

Totodată, argumentarea instanței de apel precum că prin proba video se confirmă că incidentul a avut loc pe str. Mihai Eminescu, mun. Cahul, este una pripită. Or, nu este clar, cum instanța de apel a făcut astfel de concluzii, în situația în care din înregistrarea video nicicum nu rezultă că este anume str. M. Eminescu din mun. Cahul, prin proba respectivă fiind stabilit doar că a avut loc maltratarea părților vătămate și sustragerea bunurilor acestora, dar pe ce strada nu este indicat în înregistrare.

Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că, contrar celor menționate mai sus, în motivarea deciziei pronunțate, instanța de apel subliniază că vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată din cumul de probe administrat în respectiva cauză penală, fără a da apreciere probelor din punct de vedere al coroborării acestora.

În acest context, menționând prevederile art.art.100 alin.(4) și 101 alin.(1)-(4) Cod de

procedură penală și invocând doctrina juridică națională, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloace de probă din care au fost obținute.

Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Intima convingere se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, ignorând cumulul de probe administrat la dosar, instanța de apel a admis și a apreciat prioritar și selectiv numai declarațiile inculpatului și poziția apărării, care și au fost puse la baza hotărârii de achitare, fără a se expune asupra tuturor probelor prezentate de părți și fără o analiză în cumul, neelucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate. Instanța de apel nu a depus efortul necesar la studierea concluziilor expertizelor medico-legale în coraport cu circumstanțele faptice prezente la caz, astfel încât a creat o stare de incertitudine. Or, totuși leziuni au fost provocate, iar inculpatul nu neagă că au avut loc altercații.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit relevă că, concluzia instanțelor de fond este una abstractă și incertă.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, contrară prevederilor art.6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CEDO indică faptul că, „...rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților ca ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse” (vezi cauza Fomin vs Moldova din 11 octombrie 2011, nr.36755/06).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauză. Colegiul penal lărgit conchide că, nemotivarea clară și conchisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine, neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat cauza penală cu încălcarea prevederilor legale.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursurile ordinare declarate la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată și respectiv, în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpaților, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Sîrbu Lilia și de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele părților vătămate Budac Denis și Iarovoi Dumitru, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Cojan Constantin xxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie